

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717207902
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5717207902.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róbert Urbana a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci manželky/matky Z. S., nar. X.X.XXXX, bytom I., K. XXXX/X, právne zastúpenej AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Martin, Škultétyho 472/10, proti manželovi/otcovi MUDr. S. S., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX, W., zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Janou Pohančénikovou, H., Y. X/A, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom D. S., nar. XX.X.XXXX a S. S. nar. X.X.XXXX, obe bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, na základe odvolania matky a odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 19P/109/2007-365 zo dňa 28. februára 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e vo výroku o zverení maloletých D. a S. do osobnej starostlivosti matky.

Rozsudok okresného súdu m e n í vo výroku o zastupovaní a správe majetku maloletých tak, že matka bude v bežných veciach zastupovať maloleté D. a S. a spravovať ich majetok.

Rozsudok okresného súdu m e n í vo výroku o výživnom tak, že otec je p o v i n n ý prispievať od právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva rodičov na výživu maloletej D. výživným v sume 230 eur mesačne a na výživu maloletej S. výživným v sume 180 eur mesačne, ktoré obe vyživovacie povinnosti sú splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e vo výroku o úprave stretávania otca s maloletou S. a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia mu vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok okresného súdu z o s t á v a n e d o t k n u t ý vo výroku o rozvode manželstva MUDr. S. S. a Mgr. Z. S., ktoré bolo uzatvorené X.X.XXXX.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo Mgr. Z. S. a MUDr. S. S.. Mal za preukázané, že toto manželstvo (ktoré „je nielen právnym pomerom, ale aj životným spoločenstvom“) je tak vážne narušené a trvalo rozvrátené (rozdelenie domácnosti trvá skoro 3 roky, dlhodobé hádky manželov, rezignácia manželky na záchranu manželstva...), že nemožno očakávať obnovenie manželského spoložitia. Takýto spôsob spoložitia rodičov nevytvára ani zdravé rodinné prostredie pre vývoj maloletých detí.

2. Na čas po rozvode okresný súd zveril maloleté D. a S. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Konštatoval, že matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti od

odchodu zo spoločnej domácnosti, v ktorej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Okresný súd dospel k záveru, že matka bude schopná aj v budúcnosti zabezpečiť stabilné výchovné prostredie pre maloleté dcéry.

3. Otcovi určil mesačné výživné vo výške 250 eur na maloletú D. a vo výške 200 eur na maloletú S., keď uvedené sumy považoval za primerané odôvodneným potrebám detí a zodpovedajúce schopnostiam a možnostiam otca. Okresný súd uviedol, že otec pri zistenom príjme zo štandardného pracovného pomeru (2.016 eur mesačne) + 200 eur zo mzdy v spoločnosti ADMEUM (v ktorej je konateľom i spoločníkom), aj po úhrade všetkých svojich nákladov bude schopný platiť výživné v daných čiastkach. Zároveň doplnil, že stanovené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb detí a je nepochybné, že matka (popri výkone osobnej starostlivosti) „doplňa zdroje výživy maloletých detí na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj“.

4. V otázke styku otca s maloletou S. okresný súd vyslovil, že „právo styku“ rodiča s dieťaťom vychádza z čl. 41 ods. 4 Ústavy SR. Doteraz (v rámci neodkladného opatrenia) upravený rozsah stretnutí - 2 krát do mesiaca - znamená, že tento styk by sa realizoval 24 dní v kalendárnom roku. Uvedené považoval okresný súd za nedostatočné a ako rešpektujúce najlepší záujem dieťaťa vyhodnotil rozšírenie styku na stretnutia trvajúce každý nepárny týždeň od piatka 16.00 hod. do nedele 17.00 hod. Prihliadol tiež na to, že absentuje akákoľvek úprava stretnutí počas sviatkov a prázdnin. Okresný súd „upozornil“ otca, že hoci počas stretnutí s maloletou S. rozhoduje o spôsobe trávenia času s dcérou on, je povinný rešpektovať zdravotný stav a denný režim maloletej; samozrejme i čas stanovený súdnym rozhodnutím na prevzatie a odovzdávanie dcéry.

5. Okresný súd osobitne zdôvodnil svoje čiastkové závery týkajúce sa vykonania pojednávania dňa 28.2.2020 v neprítomnosti manžela/otca. Uviedol, že predchádzajúcemu právnomu zástupcovi manžela/otca plnomocenstvo zaniklo 7.11.2019, predvolanie na dotknutý termín pojednávania prevzal manžel/otec 18.1.2020 a až dňa 26.2.2020 udelil plnomocenstvo Mgr. Jane Pohančénikovej. Menovaná uvedenú okolnosť oznámila konajúcemu súdu mailom bez zaručeného elektronického podpisu a ani pripojené plnomocenstvo nebolo ňou podpísané. S prihliadnutím na trvanie konania (od 10.5.2017) a predchádzajúce správanie manžela/otca, resp. podania jeho zástupcov okresný súd konštatoval, že je „až absurdné, že manžel zvolil takúto formu obštrukcii“. Zdôraznil, že po doručení žiadosti o odročenie pojednávania za účelom štúdia spisu oznámil manželovi/otcovi, že tieto dôvody neakceptuje; na čo manžel/otec reagoval podaním námietky zaujatosti (opäť bez zaručeného elektronického podpisu). Nakoľko dotknutá námietka nebola odôvodnená, okresný súd na ňu neprihliadol.

6. Popri podrobnom popise prístupu manžela/otca k prejednávaniu súdnej veci okresný súd konkrétne poukázal aj na jeho správanie v ďalších konaniach vedených v zhodnom období na tamomšom súde. Manželom/otcom zvolená forma prístupu, vykazujúca znaky procesnej obštrukcie, bola pritom podobná až identická.

7. S poukazom na § 52 CMP okresný súd o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolania obaja rodičia.

9. Matka napadla odvolaním výrok o úprave styku otca s maloletou S. a domáhala sa jeho zrušenia a „nahradenia“ stykom v rozsahu upravenom neodkladným opatrením. Poukazovala na to, že dotknutej otázke sa okresný súd venoval iba v jednom bode odôvodnenia, pričom len mechanicky vypočítaval koľko dní z kalendárneho roku by sa styk realizoval. Takýto prístup považovala za „nepostačujúci, neudržateľný a vôbec nereflektujúci najlepší záujem dieťaťa“.

10. Matka zdôrazňovala, že otec sponchybuje zdravotný hendikep maloletej S., z čoho jednoznačne vyplýva, že nebude venovať potrebám dieťaťa takú pozornosť, akú jej zdravotný stav vyžaduje. Pokiaľ budú stretnutia trvať až do nedele do 17.00 hod., matka nebude mať dostatočný čas na dobehnutie prípravy na vyučovanie. Matka dávala do pozornosti závery krajského súdu v rámci uznesenia o neodkladnom opatrení, ktoré akcentovali práve nutnosť náležitej prípravy na vyučovanie, ako aj výslovnú preferenciu maloletej S., ktorá chcela nedeľu tráviť „doma“ (v domácnosti matky).

11. Otec napádal odvolaním rozhodnutie okresného súdu vo všetkých výrokoch s výnimkou výroku o rozvode manželstva. Namietal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko okresný súd vykonal pojednávanie dňa 28.2.2020 napriek tomu, že on dňa 26.2.2020 splnomocnil „novú právnu zástupkyňu“, ktorá riadne dňa 27.2.2020 požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu potreby naštudovania spisu. V deň pojednávania (o 6.17 hod.) bola na mailovú adresu otca (nie jeho zástupkyne) zaslaná správa od vyššej súdnej úradníčky, že jeho návrhu na odročenie pojednávania sa nevyhovuje. Následne on (otec) reagoval podaním námietky zaujatosti konajúcej sudkyne s tým, že v listinnej podobe

ju doplnil dňa 5.3.2020. Tvrdil, že okresný súd „účelovo odignoroval jeho právne úkony a nevyzval ho k odstraňovaniu akýchkoľvek nedostatkov“.

12. Otec uviedol, že neexistuje žiaden dôvod, prečo by mala deti zastupovať a spravovať ich majetok výlučne matka. Takýto záver odporuje jednotlivým ustanoveniam Zákona o rodine (podľa ktorých majú rodičovské práva obaja rodičia) a nevyplýva ani z dokazovania v súdnej veci. Tvrdil, že nikdy nesúhlasil so zverením maloletej S. do osobnej starostlivosti matke, preto predmetný záver okresného súdu považuje za predčasný a neopodstatnený. Trval na tom, že s najmladšou dcérou má „znamenity, skvelý vzťah“. Požadoval, aby maloletá S. bola zverená do striedavej starostlivosti oboch rodičov; eventuálne, aby bol zásadne rozšírený rozsah jeho styku s maloletou - o posledných 7 dní každého párneho mesiaca, pokračujúc prvých 7 dní nasledujúceho nepárneho mesiaca. Zopakoval, že má skutočný záujem o maloletú S., ktorá ho „ako jediná neodvrhla, na rozdiel od jej matky a zmanipulovaných matkou starších sestier Z. a D.“.

13. Rozhodnutie o výške výživného považoval otec za „mierne nadhodnotené“ a navrhol jeho zmenu tak, že na výživu dcéry D. bude prispievať sumou 200 eur mesačne a na výživu maloletej S. 150 eur mesačne. V tejto spojitosti dával do pozornosti, že si „musel zobrať“ spotrebiteľský úver v sume 30.000 eur (mesačná splátka vo výške 429,93 eur) „na krytie strát spôsobených konaním matky“. Keďže sa nemohol k rozhodovaniu okresného súdu vyjadriť, označil napadnutý rozsudok aj za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

14. Matka v reakcii na odvolanie otca konštatovala, že rozvod manželstva znamená nevyhnutnosť úpravy výkonu rodičovských práv, pričom ona je spôsobilá spravovať majetok dcér zverených do jej osobnej starostlivosti. V otázke výživného uviedla, že otec mal dostatočný priestor na preukázanie jeho majetkových pomerov; ním zdôrazňovaný spotrebiteľský úver považovala za „účelový“ v tom zmysle, že sa naň nemá prihliadať. Nadväzne je výživné stanovené okresným súdom primerané. Pokiaľ ide o úpravu styku maloletej S. s otcom, odkázala matka na svoje odvolanie a dodala, že otcom požadovaná striedavá starostlivosť nie je v záujme a na prospech dieťaťa.

15. Otec na odvolanie matky a ani na jej vyjadrenie k jeho odvolaniu nereagoval. Kolízny opatrovník zostal v odvolacom konaní (úplne) nečinný.

16. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a contrario (z toho titulu nedotknutým zostal výrok o rozvode manželstva účastníkov, ktorý nebol odvolaniami napadnutý) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) vo výroku o osobnej starostlivosti rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, vo výrokoch o zastupovaní maloletých a o výživnom zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je konštatované vo výroku tohto rozhodnutia a vo výroku o úprave stretnutí otca s maloletou S. podľa § 389 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 36 CMP a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Keďže s výnimkou výroku o rozvode manželstva všetky ďalšie výroky napadnutého rozsudku sú vydané vo veciach, o ktorých môže konať súd i bez návrhu, podliehali odvolaciemu prieskumu bez ohľadu na výslovné vymedzenie rozsahu a dôvodov odvolania odvolateľmi - otcom a matkou. Vzhľadom na to, že predmetom konania pred odvolacím súdom zostali len výroky týkajúce sa úpravy rodičovských práv krajský súd (plnoletých) účastníkov konania označoval prioritne termínmi otec a matka; a nie aj termínmi manžel, resp. manželka.

18. Odvolacia námietka otca o odňatí mu možnosti konať pred súdom vykonaním pojednávania dňa 28.2.2020 neobstojí. Dňa 11.11.2019 bolo okresnému súdu doručené vtedajším právnym zástupcom otca - advokátom JUDr. Tomášom Zbojom - oznámenie, že dňa 7.11.2019 ukončil na základe vzájomnej dohody zastupovanie otca v konaní o rozvod a úpravu rodičovských práv na čas po rozvode. Predmetné konanie v danom momente prebiehalo cca 2,5 roka, čiže otec bez akýchkoľvek pochybností mal o ňom vedomosť a pokiaľ mienil byť zastupovaný (kvalifikovaným) zástupcom, rovnako mal vedomosť o potrebe zvolenia si „nového“ zástupcu. O to viac, že dňa 18.1.2020 bolo otcovi doručené predvolanie na termín pojednávania nariadený na deň 28.2.2020.

19. Otec - prostredníctvom JUDr. Pohančenkovej - dňa 27.2.2020 v (neskorých) popoludňajších hodinách - 16:50 hod.; t.j. jednoznačne v čase po štandardných úradných hodinách súdov požiadala o odročenie pojednávania za účelom oboznámenia sa zástupkyne so spisom. V tejto spojitosti je významným, že otec už v e-správe, ktorou zasielal plnomocenstvo svojej zástupkyne, tejto dával pokyny, aby „podľa možnosti ešte dnes“ (27.2.2020) informovala okresný súd o uvedenom spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania z dôvodu potreby naštudovania spisu (č.l. 307). Otec pritom v priebehu konania pred okresným súdom a ani v odvolaní netvrdí, že by mu akékoľvek objektívne prekážky bránili vo zvolení

si „nového“ zástupcu po ukončení zastupovania JUDr. Zbojom, resp. od prevzatia predvolania na termín pojednávania, k čomu došlo cca 40 dní pred jeho konaním.

20. Účelovosť (až obštrukčnosť) prístupu otca je zrejmá nielen z vyššie uvedených časových údajov (vrátane vykonania e-podania po štandardných úradných hodinách), ale i z toho, že identickým spôsobom zmaril vykonanie pojednávania už v roku 2018 - konkrétne dňa 15.6.2018. Vtedajšia právna zástupkyňa otca dňa 13.7.2018 o 20:38 hod. oznámila ukončenie zastupovania (pričom termín pojednávania prevzala už dňa 22.5.2018) s tým, že zastupovanie klienta preberá JUDr. Zboja, ktorý tak nemá dostatok času na prípravu z dôvodu nutnosti naštudovania spisu.

21. Je potrebné uviesť, že JUDr. Zboja nielenže v čase bezprostredne nadväzujúcom na predmetné ospravedlnenie nevykonal žiadny štandardný procesný úkon v mene zastupovaného, ale ani nenahliadal do spisu za účelom oboznámenia sa s jeho obsahom; čo platí o celom období až do ukončenia zastupovania otca. Ako zástupca vykonal jedine opakované ospravedlnenia neúčasti otca na pojednávaniach z dôvodu jeho práceneschopnosti. Identické konštatovanie platí aj vo vzťahu k aktuálnej zástupkyňi otca, keď všetky úkony vykonané následne po prevzatí zastúpenia (vrátane odvolacieho konania) sú realizované výlučne bezprostredne otcom. Rovnako JUDr. Pohančéniková napriek prevzatiu zastúpenia ešte vo februári tohto roku do spisu doteraz nahliadnuť nebola.

22. Porušením povinností okresného súdu nebolo ani zaslanie oznámenia o neakceptovaní žiadosti o odročenie pojednávania priamo na e-adresu otca. Jednak vzhľadom na zaslanie žiadosti otca, resp. jeho zástupkyne o odročenie až dňa 27.2.2020 po úradných hodinách - v spojitosti s tým, že pojednávanie bolo nariadené už na 8:30 hod. nasledujúceho dňa - pokiaľ by aj okresný súd vôbec nebol stíhol reagovať, uvedené by nebolo možné pričítať na jeho „ľarchu“. Predovšetkým však podanie zvolenej splnomocnenej zástupkyne otca JUDr. Pohančénikovej nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom a ani plnomocenstvo v danom štádiu nebolo autorizované, z ktorého titulu bolo plne primeraným, ak odpoveď/reakcia okresného súdu bola vykonaná na e-adresu otca.

23. Otcom následne vznesená námietka zaujatosti zákonnej sudkyne nespĺňala náležitosti vymedzené v § 52 ods. 2 CSP, z ktorého titulu okresný súd správne na ňu neprihliadal. Krajský súd len pre úplnosť dodáva, že na odstránenie nedostatkov námietky zaujatosti konajúci súd strany sporu/účastníkov konania nevyzýva (§ 52 ods. 2 posledná veta CSP).

24. Krajský súd sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne zverenia maloletých D. a S. na čas po rozvode manželstva rodičov do osobnej starostlivosti matky. Matka po celé obdobie od ukončenia spolužitia v spoločnej domácnosti (v čase rozhodovania odvolacieho súdu viac ako trojročné) zabezpečovala v plnej miere všestrannú starostlivosť o obe maloleté dcéry. V predmetnej starostlivosti neboli zistené (a v podstate ani konkrétne skutkovo tvrdené) nedostatky, ktoré by jej riadny výkon relevantne spochybňovali. Vo vzťahu k staršej („prostrednej“) dcére D. otec zverenie do osobnej starostlivosti matke ani nenamietal; naopak, v rámci odvolania poukazoval na to, že (aj) maloletá D. ho „odvrhla“.

25. Celkom neobstojí ani otcovi tvrdenie, že so zverením najmladšej dcéry do osobnej starostlivosti matky nikdy nesúhlasil. Fakticky v úvodnom vyjadrení k návrhu o rozvod manželstva a úpravu práv rodičov na čas po rozvode prostredníctvom vtedajšej právnej zástupkyne (č.l. 55) obsahovo pomerne jednoznačne takéto (už i v tom čase matkou navrhované) rozhodnutie o osobnej starostlivosti maloletých dcér akceptoval. V rozoberanej spojitosti nebolo možné prehliadať ani otcove výrazné zdravotné problémy, keď v priebehu konania bol práceneschopný viac ako rok, pričom išlo o tak závažné ochorenia, ktoré podľa vyjadrenia ošetrojúcich lekárov znemožňovali otcovi bez ohrozenia života a zdravia i účasť na súdnom pojednávaní.

26. Krajský súd však čiastočne modifikoval výrok o oprávnení výlučne rodiča, ktorému sú deti zverené do osobnej starostlivosti (v súdnej veci matka), zastupovať maloleté dcéry a spravovať ich majetok. V značnej miere ide o problém, na ktorý právna teória i súdna prax poukazujú už fakticky od prijatia aktuálne účinného Zákona o rodine. V zmysle § 24 ods. 1 Zákona o rodine by takéto výrok mal byť súčasťou rozhodnutia o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti niektorého z rodičov; čo ale nekorešponduje s tým, že zákonom priamo definované (§ 28, § 31 ods. 1 Zákona o rodine) práva druhého rodiča zostávajú zachované. Napríklad aj tento rodič je naďalej (riadnym) zákonným zástupcom maloletého dieťaťa. Uvedená disproporcija v legislatívnom texte bola predmetom riešenia aj v konaní pred Ústavným súdom SR, ale v rovinne zákonnej (nie ústavnoprávnej) bez výslovného vecného/meritórneho posúdenia.

27. Z konštatovaných dôvodov krajský súd v konkrétnostiach súdnej veci preferoval výrok, ktorý zdôrazňuje oprávnenie matky, ako osoby vykonávajúcej bezprostrednú osobnú starostlivosť o maloleté D. a S., zastupovať ich a spravovať ich majetok v bežných veciach, v ktorom smere zmenil napadnuté rozhodnutie okresného súdu.

28. K čiastočnej zmene rozsudku okresného súdu krajský súd prikročil i v otázke výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletým dcéram. Je nepochybné, že potreby všetkých detí (aj počas konania už plnoletej Z.) boli v priebehu manželstva uspokojované vo vyššom štandarde. Rozpad manželského/partnerského vzťahu rodičov však bezprostredne vždy zasiahne do celkových majetkových pomerov; osobitne tým, že financované musia byť dve samostatné domácnosti, pričom výdavky na bývanie v širšom význame (vrátane napr. splátok hypotekárnych úverov) patria v podmienkach Slovenskej republiky medzi najzásadnejšie. Nadväzne je zrejmé, že dotknuté zvýšené výdavky - pri podstate konštantných príjmov oboch rodičov - sa musia prejavovať v znížení „voľných disponibilných“ prostriedkov každého z rodičov. Zároveň, pokiaľ je zvolené vzdelávanie v súkromných školách (takáto forma vzdelávania sa týka tak maloletej D., ako i S.), čo je nevyhnutné spojené s výrazne vyššími nákladmi v porovnaní so vzdelávaním v „štátnych školách“, prirodzene musí dôjsť k určitému obmedzeniu ďalších - inak odôvodnených - výdavkov.

29. S poukazom na to, že obe maloleté navštevujú školské zariadenia v mieste bydliska a nemajú ani - z hľadiska finančnej náročnosti - osobitné zdravotné problémy (potrebu špecializovaného vzdelávania maloletej S. krajský súd zohľadnil v rámci nákladov na jej štúdium/výučbu), považoval odvolací súd za potrebnú čiastočnú korekciu okresným súdom stanovenej výšky výživného. Nadväzne určil mesačné výživné na maloletú D. v sume 230 eur a na maloletú S. v sume 180 eur, ktoré výživné bude otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15.ého dňa v mesiaci vopred.

30. Krajský súd dodáva, že osobitnejšie, resp. určujúco nezohľadňoval výdaje spojené s jazdeckom ako voľnočasovou aktivitou detí. Poskytovanie služieb súvisiacich s touto aktivitou má totiž v predmete podnikania ADMEUM, s.r.o., ktorej spoločníkmi sú naďalej obaja rodičia. Zároveň, otcov poukaz na to, že nemalú časť predmetných výdavkov, ktoré uvádzala matka, je uhrádzaná (práve) v rámci podnikateľskej činnosti dotknutej obchodnej spoločnosti, nebol matkou v ďalšom štádiu konania spochybnený.

31. Výšku výživného nie je spôsobilý zásadnejšie ovplyvniť ani otcom tvrdený (avšak bližšie nezadefinovaný, nie to ešte preukázaný) spotrebiteľský úver, resp. jeho pravidelná splátka. Otcovi v čase uzavretia predmetného úverového vzťahu bolo dostatočne známe jeho dovtedajšie úverové zaťaženie a predovšetkým existencia zákonnej (t.j. aj bez nutnosti súdneho rozhodnutia) vyživovacej povinnosti k trom dcéram.

32. Matka náležite poukazuje na to, že v otázkach úpravy stretnutí otca s maloletou S. okresný súd nebol dôsledný. Z veľmi stručného (osobitne z hľadiska jedinečných okolností prejednávanej veci) odôvodnenia predmetného výroku skutočne možno vyvodiť úvahu okresného súdu, v zmysle ktorej, ak neodkladným opatrením (ako dočasným inštitútom) bol styk upravený v rozsahu od piatku do soboty, je namieste ho meritórnym rozhodnutím rozšíriť na rozsah od piatku do nedele. Takýto viac ako paušalizujúci prístup však nie je opodstatnený a udržateľný.

33. Hoci okresný súd konštatuje, že vychádzal, resp. prihliadol na dôvody uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/67/2019 z 13.1.2020, ktorým bol v čase rozhodovania okresného súdu upravený styk otca s maloletou S., z dotknutého bodu odôvodnenia napadnutého rozsudku (20.) uvedené nevyplýva. Správne poukazuje matka na zásadné konštatovania odvolacieho súdu v označenom rozhodnutí, ktoré boli v rámci preskúmaného rozhodnutia úplne prehliadnuté.

34. Úlohou okresného súdu v predmetnej časti konania bude doplniť dokazovanie. Žiaduce je doplniť správu zo školského zariadenia navštevovaného maloletou S., najmä ohľadne rozsahu a spôsobu nevyhnutnej prípravy na vyučovanie, ale tiež o slovných, resp. vonkajších prejavoch maloletej vo vzťahu ku kontaktom s otcom. Predovšetkým s poukazom na vek, ale aj určité osobné dispozície maloletej S. krajský súd zatiaľ nepovažuje za nevyhnutné vykonanie výsluchu dieťaťa súdom, avšak zistenie jeho stanoviska (napríklad prostredníctvom šetrenia kolízneho opatrovníka, resp. inej odbornej inštitúcie) je potrebné. Samozrejmosťou je doplnenie dokazovania výsluchom rodičov zameraným na všetky širšie súvislosti stretávania otca s maloletou S..

35. Vzhľadom na to, že krajský súd neodkladným opatrením nariadeným v rámci odvolacieho konania (sp. zn. Krajského súdu v Žiline 10CoPno/1/2020 z 30.7.2020) - minimálne dočasne - výrazne zúžil rozsah stretnutí otca s maloletou S. a stanovil aj osobitnú formu a spôsob jeho bezprostredného priebehu, bude potrebné doplniť dokazovanie aj ohľadne poznatkov z jeho praktickej realizácie.

36. Zo strany otca je nevyhnutné, aby (doslova konečne) začal využívať svoje procesné práva prioritne na aktívnu vecnú účasť v konaní. Hoci v konaní mal viacero zástupcov, s výnimkou úvodnej fázy zastupovania „prvou“ právnou zástupkyňou JUDr. Turanskou boli v meritornej časti konania jeho zástupcovia úplne pasívni. Napriek tomu, že je možné ľudsky čiastočne chápať frustráciu otca z rozpadu manželstva, ktoré on považoval za „celoživotný zväzok“, je viac ako nevyhnutné, aby sa sústredil na súčasnosť, čo v plnej miere platí aj o jeho skutkovej argumentácii. Zároveň, pokiaľ prezentuje jednotlivé svoje stanoviská, musia byť tieto dostatočne konkrétne a predovšetkým podporené (minimálne označeným) dôkazom.

37. V novom rozhodnutí okresný súd musí svoje jednotlivé východiská a úvahy, ako aj z nich rezultujúce závery v otázke úpravy styku otca s maloletou S. vymedziť dostatočne jasne tak, aby - okrem iného - umožňovali prípadné náležité protiargumentovanie účastníkmi konania v rámci využitia opravného prostriedku a tým aj zodpovedajúci odvolací prieskum súdom vyššej inštancie.

38. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.